RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.063 van 13 januari 2004
in de zaak A. 123.269/XIV-10.664.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 1 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 januari 2002 tot weigering van regularisatie en van het bevel om het grondgebeid van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 8 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HINNEKENS die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Slowaakse nationaliteit, heeft op 29 januari 2000 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer in het bijzonder op basis van artikel 2, 4/. Zijn ouders en zijn minderjarige broer en zus dienden eveneens een regularisatieaanvraag in.

1.2. Verzoeker is door de Commissie voor regularisatie op 22 augustus 2001, bijgestaan door een raadsvrouw, gehoord.

1.3. De derde Kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 26 november 2001 een ongunstig advies verleend betreffende de aanvraag van verzoeker. Dit advies bevat de volgende overwegingen :

> "Overwegende dat XXX op 29 januari 2000 een aanvraag tot regularisatie van verblijf heeft ingediend; dat de aanvraag gesteund is op artikel 2.4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk;
> Overwegende dat de betrokkene samen met zijn ouders en de andere leden van het gezin naar België gekomen is op 8 augustus 1998; dat hij een asielaanvraag deed op 11 augustus 1998, welke uiteindelijk geleid heeft tot een negatieve beslissing van het G.G.V.S. op 30 september 1999; dat mag worden aangenomen dat hij hier sinds augustus 1998 ononderbroken verblijft; dat dit o.m. blijkt uit het verloop van de asielprocedure en uit zijn latere regularisatieaanvraag;

Overwegende dat de aanvrager, overeenkomstig artikel 2.4/ van de wet, dient aan te tonen hier duurzame sociale bindingen te hebben ontwikkeld en zich te kunnen beroepen op humanitaire redenen;
dat hij hier niet in slaagt;
dat, ook als hij inwoont bij zijn ouders, hij meerderjarig is en dat hij moet worden beoordeeld op zijn eigen gedragingen;
dat ter zitting gebleken is dat hij nauwelijks Nederlands begrijpt of spreekt; dat hij tot hiertoe nooit tewerkgesteld is geweest;
dat hij gewacht heeft tot 26 juni 2001 om zich bij de VDAB als werkzoekende aan te bieden; dat hij evenzo gewacht heeft tot 16 augustus 2001 om zich in te schrijven voor het volgen van Nederlandse taallessen;
dat moet worden vastgesteld dat de betrokkene niet de minste moeite gedaan heeft om zich alhier te integreren;
dat hij zich dan ook ten onrechte beroept op artikel 2.4/ van de wet;
dat terzake negatief moet worden geadviseerd;".

1.4. Op 21 januari 2002 heeft de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie. Dit is de eerste bestreden beslissing :

"(...)
De Kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft mij, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, gevat met een ongunstig advies voor beslissing inzake uw aanvraag tot regularisatie, door U ingediend bij de Burgemeester te GENT, op en dat het nummer 90002000012900884 draagt.
Ik heb beslist dit advies, waarvan ik de overwegingen onderschrijf en als de mijne overneem, en waarvan U in bijlage een kopie vindt, te volgen.
(...).".

1.5. Op 6 juni 2002 ontvangt verzoeker een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert :

"1. Eerste middel: schending van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele Vrijheden (ondertekend te Rome op 4.11.1950 en goedgekeurd bij wet van 13.03.1950),
Dat verzoeker het bevel wordt gegeven het land te verlaten (cf. stuk l).
Dat, alsgevolg van het bevel, verzoeker gescheiden zal worden van zijn ouders, de heer XXX en Mevrouw B. Ruzena (O.v. 4.750.897), zijn minderjarige broer en zus, met wie hij in België samenwoont aan de Grotesteenweg-Noord 77 te 9052 Gent (cf. stuk 4).
Dat immers aangaande de regularisatieaanvraag in het kader van de wet van 22.12.1999 van verzoekers ouders en minderjarige broer en zus, in tegenstelling met verzoekers regularisatieaanvraag, de Commissie voor Regularisatie wel een gunstig advies en vervolgens de Minister van Binnenlandse Zaken een positieve beslissing nam (die het positieve advies volgde en overnam), waardoor verzoekers ouders en minderjarige broer en zus een recht op verblijf in België werden toegekend en zij dd. 5 juni 2002 een bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister verkreeg (cf. stukken 2 tot 4).
Dat bijgevolg het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen in uitvoering van de afwijzigingsbeslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken en verzoeker dd. 6 juni 2002 betekend, in strijd is met art. 8 van het E.V.R.M.

Art. 8 van het E.V.R.M. bepaalt:
‘1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economische welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen’.
‘hieruit volgt dat de overheid dient na te gaan of de noodzaak om in een democratische samenleving de openbare orde, de veiligheid, enz.. te beschermen door een maatregel van verwijdering uit het land, opweegt tegen het door art. 8 E.V.R.M. gewaarborgd familieleven’
Dat door verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen, terwijl zijn ouders en minderjarige broer en zus, hier in België een recht op verblijf hebben, het recht op privé-, gezins- en familieleven van verzoeker aangetast wordt en misschien zelfs definitief verbroken.
Dat uit de rechtspraak voldoende blijkt dat de overheid dient af te wegen of er evenredigheid bestaat tussen de motieven van de verwijderingsmaatregel en de door die beslissing veroorzaakte ontwrichting van de familie van de betrokken vreemdeling.
Dat die belangenafweging voor het geval van verzoeker niet is gebeurd, en dat het belang van de Staat bij een verwijdering uiterst miniem is in vergelijking met de schade die verzoeker en zijn familie wordt berokkend.
Dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat verzoeker gedurende een lange tijd en misschien definitief zal gescheiden worden van zijn ouders, broer en zus met wie hij in Slowakije en België samenwoonde, waardoor zij emotionele, psychische en financiële schade lijden.
Dat bovendien verzoekers vader ernstige hartproblemen heeft en medische follow-up noodzakelijk blijft (cf. stuk 2).
Dat, indien verzoeker het land wordt uitgezet, er een grote kans bestaat dat verzoeker zijn vader nooit meer terugziet.
Dat verzoeker de mogelijkheid wordt ontnomen in de toekomst zijn familie (en meer specifiek zijn vader) verder te ondersteunen en te helpen.
Dat het gezinXXX zonder enige gegronde redenen plots uit elkaar wordt gerukt.
Dat derhalve deze gevolgen in strijd zijn met het doel van de wetten zelf en met het artikel 8 E.V.R.M. Dat in geen enkel gevel (geval) door verweerder het recht op een gezins- en familieleven gerespecteerd wordt.”;

2.1.2. Overwegende dat de regularisatiewet principieel een gunstmaatregel is en een uitzonderingswet die meer welomschreven omstandigheden en striktere voorwaarden bevat dan het gemeen recht vervat in de Vreemdelingenwet; dat de beslissingen, genomen op basis van de regularisatiewet, geen schending inhouden van artikel 8 van het E.V.R.M.; dat, naast het feit dat deze beslissingen voorzien zijn bij wet, zoals bepaald in artikel 8, § 2, van het E.V.R.M., ze bestaan uit de weigering of de uitsluiting van een gunst die de staat niet verplicht was om toe te staan ter naleving van zijn internationale verplichtingen; dat de door artikel 8 van het E.V.R.M. beschermde situaties het voorwerp dienen uit te maken van een aanvraag om toelating of machtiging tot verblijf op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert :

> "2. Tweede middel: Schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel
> Dat aangaande de regularisatieaanvraag in het kader van de wet van 22.12.1999 van verzoekers ouders, de heer XXX en Mevrouw B. Ruzena (O.V. 4.750.897), in tegenstelling met verzoekers regularisatieaanvraag, wel degelijk de Commissie voor Regularisatie een gunstig advies verleende en de Minister van Binnenlandse Zaken een positieve beslissing nam (en het positieve advies van de Commissie voor Regularisatie volgde en overnam) waardoor verzoekers ouders een recht op verblijf in België werd toegekend en zij dd. 6 juni 2002 een bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister verkregen (cf. stukken 2- 4).
> Dat derhalve het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel geschonden werd, daar in dezelfde omstandigheden (verzoeker en zijn ouders kwamen op dezelfde dag aan in België, gelijkaardige integratiebewijzen, petitie ten aanzien van de familieXXX) verzoeker een verschillende beslissing (in casu een ongunstig advies, een negatieve ministeriële beslissing en daaropvolgend een bevel om het grondgebied te verlaten) werd betekend.";

2.2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidbeginsel daar hij dezelfde omstandigheden als zijn ouders heeft ingeroepen en er een verschillende beslissing is genomen;

2.2.2.2. Overwegende dat de stelling van verzoeker dat het dezelfde omstandigheden betreft, niet kan worden aangenomen; dat in het advies van de Commissie betreffende verzoeker melding wordt gemaakt van het feit dat hij nauwelijks Nederlands begrijpt of spreekt, dat hij nooit tewerkgesteld is geweest, dat hij heeft gewacht tot 16 juni 2001 om zich in te schrijven voor het volgen van Nederlandse lessen en hij niet de minste moeite heeft gedaan om zich alhier te integreren, dat in het advies betreffende de ouders van verzoeker daarentegen wordt verwezen naar het feit dat de twee minderjarige kinderen hier schoollopen en ter zitting is gebleken dat ze zeer goed Nederlands spreken, en dat de vader van verzoeker onder medisch toezicht moet blijven; dat verzoeker zich derhalve niet kan beroepen op dezelfde duurzame bindingen als zijn ouders; dat er geen sprake is van een schending van het gelijkheids-en rechtszekerheidsbeginsel; dat het tweede middel niet gegrond is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert :

> "3. Derde middel : Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet van 29 juli 1991); van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet (wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen); van de artikelen 2, 4/ en 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en van de zorgvuldigheidsverplichting.
> Manifeste beoordelingsfout.
> Dat het bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen in uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 21.01.2002 (cf. bijlage 13, stuk l).
> Dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken in zijn beslissing dd. 21.01.2002, welke het negatieve advies van de 3/ Kamer van de Commissie voor

Regularisatie overneemt en volgt, stelt dat verzoeker onvoldoende bewijsstukken heeft aangebracht die wijzen op duurzame sociale bindingen in België en humanitaire redenen zoals gesteld in art. 2,4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.
Dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken in zijn beslissing dd. 21.01.2002, welke het negatieve advies van de 3/ Kamer van de Commissie voor Regularisatie overneemt en volgt, niet afdoende motiveerde waarom de stukken, die verzoeker ter ondersteuning van zijn regularisatieaanvraag indiende, niet werden weerhouden als bewijs dat verzoeker duurzame sociale bindingen in België en humanitaire redenen heeft
Dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken de regularisatieaanvragen van verzoeker en zijn ouders als een geheel diende te beoordelen en diende rekening te houden met de bewijsstukken aangaande de integratie van het ganse gezinXXX en de medische problemen van vaderXXX.
Dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken in zijn beslissing dd. 21.01.2002, welke het ongunstig advies van de 3/ Kamer van de Commissie voor Regularisatie overneemt en volgt, geenszins rekening hield met de bewijsstukken aangaande hun integratie en hun medische problemen welke het gezinXXX, waartoe verzoeker als oudste zoon behoort, ter ondersteuning van hun regularisatieaanvragen neerlegde.
Dat derhalve de motiveringverplichting werd geschonden. Dat door verweerder geen afdoende toetsing werd doorgevoerd aan het art. 2,4/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.
Dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken in zijn beslissing dd. 21.01.2002, welke het ongunstig advies van de 3/ Kamer van de Commissie voor Regularisatie overneemt en volgt, een manifeste beoordelingsfout beging, door de regularisatieaanvragen van het gezinXXX niet als een geheel te beschouwen.
Dat uit de voorbereidende werkzaamheden (van de) van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk zelfs blijkt dat de regularisatieaanvragen met de nodige soepelheid dienen behandeld te worden: "Voor de aanvragers die door hun verblijfsduur tussen de eerste en de vierde categorie vallen, zal hun situatie met voldoende soepelheid worden beoordeeld om ernstig onrechtvaardige situaties te vermijden"... ". (cf. rapport van de Commissie voor Binnenlandse Zaken, Algemene Zaken en het Openbaar Ambt, Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers, 22 november 1999, doc. 50 0234/005, p. 13, stuk 5). Bovendien dient te worden rekening gehouden met de "concrete toestand van de vreemdelingen en dient de humanitaire redenen geval per geval te worden beoordeeld' (cf. Parl. St. Kamer, 234/001, p. 8 en 12, stuk 6).";

2.3.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, gelet op zijn meerderjarigheid, een afzonderlijke aanvraag tot regularisatie heeft ingediend; dat de Commissie voor regularisatie, en in navolging de Minister van Binnenlandse Zaken, derhalve terecht hebben onderzocht of verzoeker persoonlijk in aanmerking kwam voor regularisatie en hebben getoetst of hijzelf beantwoordde aan de door de wet opgelegde voorwaarden; dat in onderhavig geval de verwerende partij, op basis van de door verzoeker ingeroepen elementen, gesteld heeft dat hij er niet in slaagt aan te tonen duurzame sociale bindingen te hebben ontwikkeld en zich te kunnen beroepen op humanitaire redenen; dat deze redenen worden weergegeven in de bestreden beslissing, zodat een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet kan worden aangenomen; dat het derde middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien januari tweeduizend en vier, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**